GREGORIUS MAGNUS
Zwettl, 4. Viertel 12. Jh.
Seite 51r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

ad cogitationem qua dñm diligunt se sollerter
astringunt. In cōtemplatione namq; creatoris
hoc accepturi sunt. ut una semp mentis stabi
litate pfruantur. Nulla cor tunc mutabilitas dis
sipat. quia scilicet eor cogitatio sibimet ipsi se
per indissimilis pseuerat. Hoc g cum labore nō
conantes imitantur. qd post in munere gaudentes
accipiunt. Cui se ipsa immutabilitati intente
amori astringerat. cum dicebat. Quam petii a dño
hanc requiram. ut inhabitem in domo dñi. Hunc
intentionis imitari paulus adhortatur. dicens. Ignō
ait que retro oblitus. ad ea que ante sunt extēn
tus. sequor ad palmam supne uocationis xpi.
Nam si qd in eor corde humanitus diffluit. mor
hoc discussio seuera restringit. et cum quasi pu
eriliter cogitatio labitur. iuuenili mor coheritione
refrenat. Vnde fit. ut sparsam mentem ceinuic
colligam. et in una qntum ualent cogitatio
ne cōponam. Quia g status mentis cogitationū
mutabilitate curuatur. recte ab helia dr. Nec
multitudo locor inclinet te. S: sepe dñ uulti
uri animus in ipsa intentionis suę arce cōsis
tit. dñ ab omni mutabilitatis sparsione se col
ligit. dñ quicqd in se superfluc oborit premit.
ipsa suę rectitudinis glā tangit. et in tumore
superię presumptionis eleuat. Cui enim magna
agit. qntus de se humilia sentiat. sed tam
magna cē quę agit. Nam si magna cē nesciat.
ea peiul dubio minime custodit. Quę dum
custodire negligit. aut in eis minus proficit. aut
ea funditus amittit. Dum g bona mā opa sci
re necesse ē ut custodiamus. ex ipsa eor sci
entia elationis aditus panditur. et ad oportunis
cor culpę manus admittitur. qua uastante
rapiantur. Ora aīa dispensatione agit. ut ēdi
tor nr subleuatum animū. pspus subita ceu
ti temptatione pmittat. quatenus semet ip
sum in infirmitate ueritus uideat. et ab eo
quem de uirtutib; sumpserat. iam se ipso me
lior elationis fastu descendat. Vnde et nunc
bene subdit. Depone magnitudinē tuā absq;
tribulatione. et omnes robustos fortitudine. Ro
busti qpe sunt motus cordis. cum nulla nisi
que uirtutis sunt sentiunt. S; magnitudi
nem et robustos motus deponimus. qndo pul
sante uicio cogim pensare qd sum. Robustos
motus deponimus. qndo ñ iam de uirtute at
tollim. S; in culpa ēsentiendo obrui de ipsa qua
quatim infirmitate formidam. Multum namq;
de se animus ēfidit. qndo s aduersū suppetere ui
res ēspicit. iam sibi fiduciam sanctitatis arrogat.
iam se idoneum etiam ad cuncta uirtutū culmi
na que sola cogitatione cēcepit putat. S; cū hac
temptatio subito oborta transuerberat. eas que
nate de uirtutib; fuerant elatas cogitationes
funditus turbat. Quasi securam qpe urbem no
pinatus hostis ingredit. et repentino gladio sup
boy ciuium colla ferunt. Nihil g tunc nisi ci
uilis luctus agit. dñ capta urbs animi a mag
natoy suoy glā cede uniuersaliter uacuat. Vnde ie dr. De
pone magnitudinem tuam absq; tribulatione. et
omis robustos fortitudine. de si apte diceret. Ome
qd intrinsecus de bona actione intimuerat rep
mit. et cordis motus quos ex recto ope robustos
habuerat depone. qa iam in ipsa aduersitatis
temptatione cōsiderat. quod frustra de te plus
magna elatus estimabat. Que uidelicet magni
tudo idcirco absq; tribulatione deponenda dr.
quia minirum cum p temptationē humilitas
proficit. pspa ē ipsa aduersitas que mentē ab elati
one custodit. S; tam sine magna tribulatione
non agit. cum tranquilla mens irruente temp
tatione quasi repentino hoste turbat. Ipsa nāq;
temptationis aduersitas dum se menti inserit.
quasdā in illa tenebras gignit. eamq; obscuritā
tis suę amaritudine turbat. que aperit se dudū